

Πρεβεζάνικα Χρονικά

Αρ. 21 (1989)

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 21 (Γενάρης-Φλεβάρης-Μάρτης 1989)

Η Αγία Τριάδα Πρέβεζας και η παράδοση

Ανδρέας Καρζής

doi: [10.12681/prch.41483](https://doi.org/10.12681/prch.41483)

Copyright © 2025, Ανδρέας Καρζής

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Καρζής Α. (2025). Η Αγία Τριάδα Πρέβεζας και η παράδοση. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, (21), 49-50.
<https://doi.org/10.12681/prch.41483>

Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ ΠΡΕΒΕΖΑΣ ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Καρζής Αντρέας

Κάθε καλοκαίρι που επισκέφτομαι την αγαπημένη μας Πρέβεζα, συνεχίζω κι εκεί τις έρευνες μου σε ό,τι έχει σχέση μαζί της, γύρω από την Ιστορία, τη Λαογραφία, την Αρχαιολογία κ.λ.π., εμπλουτίζοντας έτσι τις γνώσεις μου, αφού δεν παύει να είναι η Πατρίδα μου και ένα κομμάτι του εαυτού μου.

Σε μια πρόσφατη επίσκεψή μου στην πόλη μας, βρέθηκα ένα δειλινό σε μια άλλη μαγευτική γωνιά της.

Εκεί μου δόθηκε η ευκαιρία να συναντήσω ένα σεβαστό γεροντάκι, που παρότι κουβαλούσε τα εβδομηνταπέντε χρόνια στους ώμους του διατηρούσε ακόμα σχεδόν αιθέρια τη μνήμη του. Έτσι η λαίμαργη περιέργειά μου χόρτασε με τα άγνωστα μέχρι τότε στοιχεία που πληροφορήθηκα για την Αγία Τριάδα και το παρεκκλήσι της.

Αγία Τριάδα, έτσι λέγεται ο τόπος αυτός, που μόλις 15' λεπτά της ώρας με τ' αυτοκίνητο απέχει από την Πρέβεζα και που τα χρώματά του είναι κατάσπαρτα από μυρωδάτη Μυρτιά.

Εδώ ο επισκέπτης θα μείνει μαγεμένος, αφού σπάνια του δίνεται η ευκαιρία να γευτεί την αληθινή φύση, σε όλο της το Θεϊκό μεγαλείο, ευτυχώς (πόσο ακόμα θ' αντέξει;). Δυστυχώς το όνομα του σεβαστού γέροντα που είχε την καλοσύνη και τη διάθεση να μου αφηγηθεί τα όσα γνώριζε και που είχε ακούσει και ο ίδιος από άλλους γέροντες όταν ακόμα ήταν νέος, μου διαφεύγει, αν και πάλαιψα αρκετά με τη μνήμη μου να το θυμηθώ.

Μεταξύ καφέ και καρπουζιού μου διηγήθηκε τα όσα γυγκρατούσε ακόμα στη μνήμη του.

Στην ερώτησή μου αν γνωρίζει πότε κτίσθηκε ο μικρός ναός της Αγίας Τριάδας και από ποιόν, μου απάντησε:

- Παιδί μου Αντρέα δεν γνωρίζω την ακριβή χρονολογία της κτίσης του, όπως όμως έχω ακούσει, θα πρέπει να είναι κάπου στα 1700 τότε που οι Βενετσάνοι κατείχαν το Ιόνιο και την Πρέβεζα.

Μετά από δύο ρουφηξιές καφέ, συνέχισε πάλι λέγοντάς μου, «πρόσεξε τώρα τα όσα θα σου πω και γράψε τα να τα μάθουν κι άλλοι που ασφαλώς δεν τα γνωρίζουν», εδώ αναστέναξε βαθεία.

Στο μέρος εκεί που βρίσκεται η τρίκορμη Ελιά, μέσα στον περίβολο του ναού, είχε ακουμπήσει ένα τσοπανόπουλο που έβοσκε τα γιδοπρόβατά του κάπου εκεί κοντά, να ξεκουραστεί και αποσταμένο το πήρε ο ύπνος και αποκοιμήθηκε.

Τότε άκουσε μια φωνή να του λέει: Σήκω παιδί μου και πάρε να σκάψεις εκεί που ακουμπάς, κάπου κοντά σου είναι μια εικόνα θαμμένη. Τρομαγμένο το παλληκάρι έτρεξε να πει στους δικούς του το τι είδε και τι άκουσε. Όσοι τον πίστεψαν τον ακολούθησαν να τους δείξει το μέρος που του υπέδειξε η μακρινή φωνή στο όραμα που είδε.

Μετά από αρκετό σκάψιμο βρήκαν την άγια εικόνα και αργότερα φρόντισαν να κτίσουν κάποιο Εκκλησάκι, που μερικά χρόνια αργότερα πάλι, χρησίμευσε σαν Μοναστήρι (γυναικών). Από τότε έχει επεκταθεί τρεις φορές, αφού η εικόνα είναι αρκετά θαυματουργή. «Θυμάμαι που έλεγαν οι παλιότεροι, ότι της Αγίας Τριάδας κάθε χρόνο, συγκέντρωνε η Χάρη της πολλούς πιστούς, μεταξύ αυτών υπήρχαν και 4 - 5 διαμονισμένοι, που έφταναν με πίστη κι ελπίδα και έφευγαν άλλοι μεν θεραπευμένοι, ενώ άλλοι μετά από λίγο καιρό φεύγαν από τούτη τη ζωή τελειώνοντας έτσι τα βάσανά τους».

- Καθώς θα είδες, στην ελιά κρέμονται μερικές αλυσίδες, σ' αυτές τις αλυσίδες έδεναν του δαιμονισμένους.

Εδώ τελείωσε την αφήγηση του ο καλός γέροντας και τσουγκρίζοντας τα ποτήρια μας με το δροσερό νερό ευχόμενος στην «υγεία του», τον ευχαρίστησα που διέθεσε λίγο χρόνο για μένα, δίνοντάς μου έτσι την ευκαιρία να καταγράψω αυτά που τώρα γεμίζουν κάποια σελίδα άψυχο χαρτί και μαζί του τις γνώσεις μας και την ψυχή μας ακόμα.

Τον αποχαιρέτησα με ευλάβεια και τράβηξα με κατεύθυνση πάλι για τον ιερό ναό, να προλάβω να βγάλω μερικές φωτογραφίες και να ερευνησω στα διάφορα βιβλία με την ελπίδα ότι θα εύρισκα κάτι το ενδιαφέρον.

Το μόνο που βρήκα στο Μηνιαίο του Αυγούστου, ο ιερέας το όνομα του οποίου είναι δυσανάγνωστο γράφει: «Θεομηνία που είχε σαν αποτέλεσμα να καταστρέψει τη ντόπια παραγωγή, (καταρρακτώδης βροχή και πλημμύρες) σημειώθηκε τον Αύγουστο έτος 1964».

Θριαμβευτής πήρα το δρόμο του γυρισμού για την πόλη διασχίζοντας το ήσυχο κ μαγευτικό τούτο τοπίο, ενώ εκεί πάνω στο γαλανό ουρανό, σύννεφα σκορπισμένα εδω εκεί μοιάζανε μαλλί ξασμένο, που ο ήσυχος άνεμος το απαλόστρωσε πάνω σε βιολετί μετάξι.